

Dilluns, 21 de gener de 2013

20.30 h — Sala de Concerts

07

Rudolf Buchbinder, *piano*

I

Franz Schubert (1797-1828)

4 Impromptus op. 142, D. 935

40'

I. Allegro moderato

II. Allegretto

III. Thema. Andante

IV. Allegro scherzando

II

Robert Schumann (1810-1856)

Estudis simfònics, op. 13

40'

Tots sou part del Palau

Gràcies!

Mecenes Protectors

Col·laboradors

— Aena	— Col·legi d'Enginyers	— HP
— Aenor	de Camins, Canals i Ports	— La Xarxa
— Almirall, S.A.	— Deloitte	— Loteria de Catalunya
— Autoritat Portuària de Barcelona	— El Mundo	— Mémora
— Bagués-Masriera Joiers	— El Punt Avui	— Miquel Alimentació Grup
— Basi, S.A.	— Esteve	— Nestlé España, S.A
— Bodegues Sumarroca	— Europa Press de Catalunya, S.A.	— RAC1/RAC105
— Canon España, S.A.	— Expansión	— Reial Automòbil Club
— Caprabo	— Fluidra	de Catalunya
— Cobega	— Fundació Castell de Peralada	— Roca Junyent, S.L.
— Col·legi de Farmacèutics	— Fundació Puigvert	— Trenti, S.A.
de Barcelona	— Hoteles Catalonia	— Unnim

Amics Benefactors: Agefred, S.A. — Ascensores Jordà, S.A. — Clos Interiors, S.L. — Fundació Antoni Serra Santamans — Horaci Miras Giner — Quadis — Selmar, S.A. — Teatre Romea

Mecenes d'honor

Comentari del programa

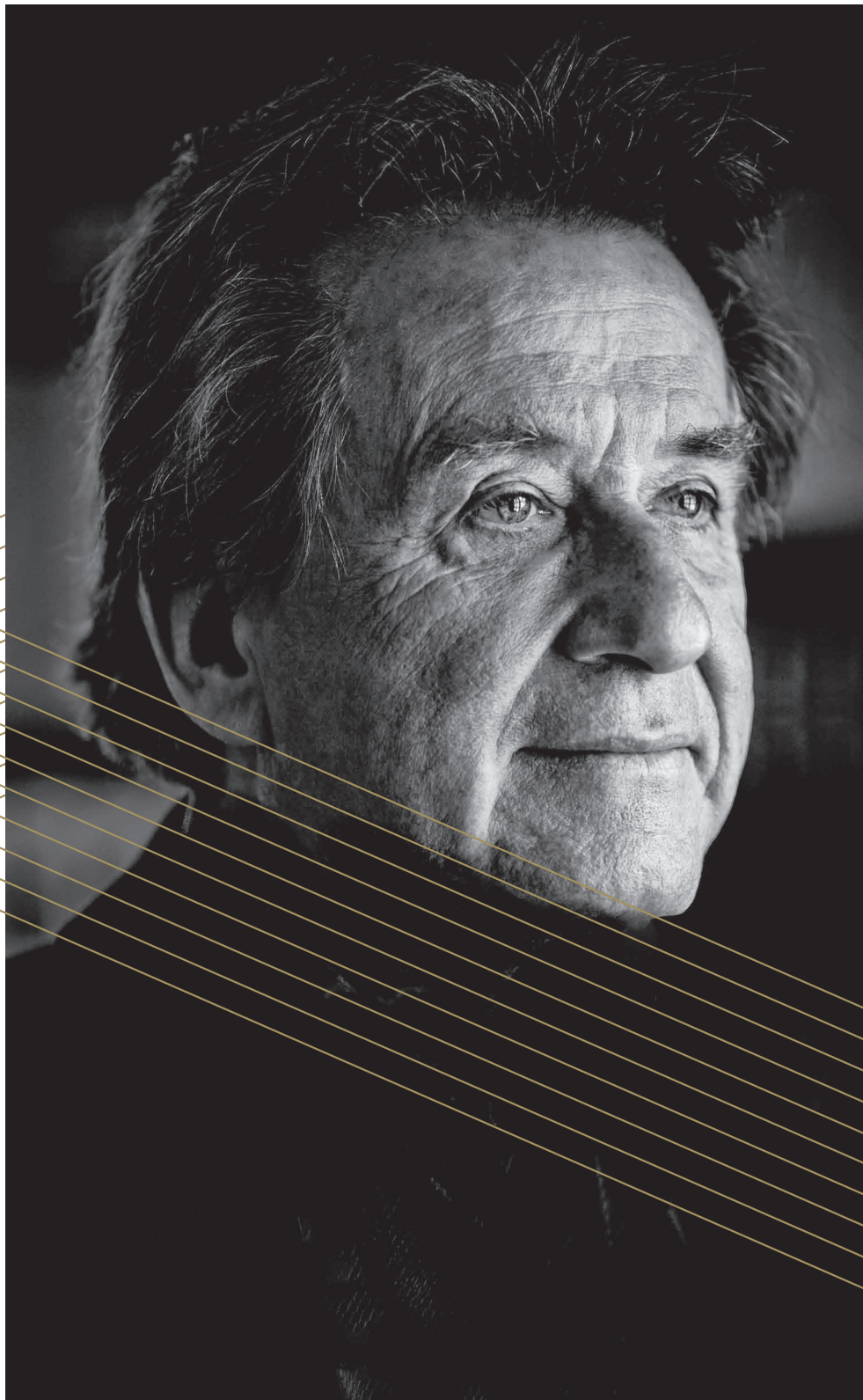
Palau 100

Dos mons separats per només sis anys

Interpretar en un mateix programa els *Impromptus op. 142* de Franz Schubert i els *Estudis simfònics* de Robert Schumann és molt coherent. Schubert va veure refusada per Schott, el seu editor, la publicació d'aquestes quatre peces, acabades el 1828, amb l'argument que eren obres massa difícils. Va morir sense haver pogut veure-les editades ni poder constatar que esdevindrien una referència en el repertori de qualsevol gran pianista i eren bàsiques per al desenvolupament de l'expressió pianística en la història de la música. Diabelli, un altre editor, les va publicar el 1838, deu anys després de la seva mort. Schumann, que a més de gran compositor i pianista fou un reconegut i influent crític musical, les va conèixer i les va acollir amb entusiasme. Tot veient que els dos primers impromptus enllaçaven, ja que l'un tenia una clara forma de sonata –minuet, variacions, final–, i el segon n'era una conseqüència lògica, va aventurar que tal vegada eren fragments destinats a una nova sonata. Altres analistes, com Hofbauer, no hi estan d'acord, ja que pensen que “la força de la seva visió poètica fa que cada peça sigui totalment autònoma”. Remarca aquest musicòleg que el primer impromptu, en fa menor, aconduïx als dominis del somni; el segon, en La bemoll menor, encarna el sentiment bucòlic del cant; el tercer, en Si bemoll major, es tracta de variacions sobre un tema extret d'una altra obra seva, *Rosamunda*; i el quart, en Fa menor, es nodreix de fogositats i de ritmes sincopats i inclou referències a danses populars.

Els *Estudis simfònics* de Robert Schumann van ser compostos el 1834, sis anys després de la mort de Schubert. Un tema que el pare d'Ernestine von Fricken, amb qui s'havia compromès, flautista afeccionat li va suggerir i Schumann va acceptar el repte. Amb aquests estudis que ell mateix denominà “patètics” basteix una aportació al catàleg de grans variacions pianístiques. És una obra molt revisada, escurçada i ampliada, de la qual arribà a eliminar cinc variacions, en to menor, per no rebaixar el caràcter vitalista de tot el conjunt. Sí que va conservar una variació, en Sol diesi menor, la darrera abans del fragment final, potser per contrastar amb més força la rotunditat del que tal vegada és el moviment més difós i conegut del recull. A l'edició de 1852, hi canvia el nom i els titula *Estudis en forma de variacions*. En aquesta darrera edició va retirar dos estudis. Una edició pòstuma, el 1957, torna a titular l'obra amb el nom inicial i, com en una altra versió de 1861, la formen el tema, el final, onze variacions i els dos estudis eliminats. És la més utilitzada. Els *Estudis simfònics* van ser estrenats el 1837 amb gran èxit per qui havia de ser, tres anys més tard, la seva dona, Clara Wieck, en un recital a la Gewandhaus de Leipzig. La forma escollida de variacions forneix la més gran llibertat al compositor, que les pot nodrir d'al·lusions volgudes o no. Hi trobem *La marsellesa*, en la II; i també citacions del seu coetani i admirat Chopin en la mateixa II, en la III i en la VII; Bach en la VIII; el seu amic Mendelssohn en la IX, i una citació expressa de Marschner en el tema final.

Jordi Maluquer

Discografia

Franz Schubert: *Impromptus op. 142, D. 935*

Rudolf Buchbinder, piano. EMI.

Alfred Brendel, piano. Philips.

Krystian Zimerman, piano. Deutsche Grammophon.

Radu Lupu, piano. Decca.

Maria João Pires, piano. Deutsche Grammophon.

András Schiff, piano. Decca.

Paul Lewis, piano. Harmonia Mundi.

Rudolf Serkin, piano. Sony.

Murray Perahia, piano. Sony.

Clifford Curzon, piano. Decca.

Robert Schumann: *Estudis simfònics, op. 13*

Rudolf Buchbinder, piano. Orfeo.

Wilhelm Kempff, piano. Deutsche Grammophon.

Claudio Arrau, piano. Philips.

Maurizio Pollini, piano. Deutsche Grammophon.

Ievgeni Kissin, piano. RCA-Sony.

Alfred Cortot, piano. Pearl.

Sviatoslav Richter, piano. BBC Legends.

Arthur Rubinstein, piano. RCA-Sony.

Ivo Pogorelich, piano. Deutsche Grammophon.

Geza Anda, piano. Testament.

Selecció a càrrec de *Javier Pérez Senz*, periodista i crític musical

Biografies

Palau 100

Rudolf Buchbinder, piano

Considerat com un dels pianistes actuals més importants, és freqüentment convidat pels festivals i les orquestres més rellevants de tot el món. El seu extens repertori abasta nombroses composicions del segle XX. Rudolf Buchbinder posa l'èmfasi en un meticolós estudi de les fonts musicals. Posseeix 35 edicions completes de les *Sonates* de Beethoven i té una copiosa col·lecció de partitures autògrafes, primeres edicions i documents originals. A més, disposa de còpies de les partitures autògrafes i les parts de piano dels dos *Concerts* de Brahms.

Més de 100 enregistraments documenten l'abast i la diversitat del seu repertori, entre els quals la integral de l'obra pianística de Haydn, que va causar sensació i fou guardonada amb el Grand Prix du Disque. Actualment, Buchbinder té una predilecció especial pels enregistraments en viu, una preferència que s'ha materialitzat en un CD amb els dos *Concerts* de Brahms (Orquestra del Concertgebouw i Nikolaus Harnoncourt) i en dos DVD que inclouen sis *Concerts* de Mozart, amb ell mateix com a pianista i director de l'Orquestra Filharmònica de Viena (Festival de Viena, 2006). Una altra gravació en viu dels *Concerts* de Brahms, amb la Israel Philharmonic i Zubin Mehta, es va publicar el 2010.

El maig de 2011, les versions de Buchbinder com a pianista i director dels cinc *Concerts per a piano* de Beethoven al Musikverein, amb la Wiener Philharmoniker, es van editar en DVD i Blu-ray. El novembre 2012, Rudolf Buchbinder va presentar una gravació en viu dels *Concerts* de Mozart amb el Concentus Musicus Wien i Nikolaus Harnoncourt.

La interpretació del “Nou Testament” del repertori pianístic ha esdevingut un interès prioritari de Rudolf Buchbinder. Les seves versions de la integral de les 32 *Sonates* de Ludwig van Beethoven en més de 40 ciutats (Viena, Munic, Zuric, Sant Petersburg, Buenos Aires, Pequín, Milà, etc.) constitueixen esdeveniments de referència. Aquesta temporada 2012-13 ofereix un cicle complet de l'obra pianística de Beethoven a la Sala de Música de Cambra de la Philharmonie de Berlín.

Durant la temporada 2010-11 va mantenir una estreta col·laboració amb la Staatskapelle Dresden com a primer artista resident de l'orquestra. El seu cicle de totes les *Sonates per a piano* de Beethoven a la Semperoper de Dresden va ser enregistrat en viu i publicat el maig de 2011 en un àlbum en CD per a Sony/RCA Red Seal. L'any 2012 va ser distingit amb el prestigiós Echo Klassik Award en la categoria d'“instrumentista de l'any”.

Rudolf Buchbinder és el fundador i director artístic del Festival de Música de Grafenegg, a prop de Viena, el qual, des de la seva fundació el 2007, molt aviat ha ocupat un lloc de prestigi al costat dels festivals simfònics europeus més importants. En la seva biografia *Da Capo* (que inclou una introducció del crític musical Joachim Kaiser), Rudolf Buchbinder ofereix una visió de la seva vida, que sens dubte l'acredita com un dels pianistes actuals més destacats.

No et perdis la nova edició!

REVISTA MUSICAL CATALANA

PREU REVISTA
R^MC
4€

SUBSCRIPCIÓ ANUAL
R^MC
20€

Fa un any va començar
una nova etapa per a aquesta
emblemàtica publicació.

També pots subscriure't a la versió digital
per només 10€ a l'any.

www.revistamusical.cat

Troba'ns a:

Propers concerts PALAU 100

CONCERT 8

2 de març de 2013 — 19.00 h

**Symphonieorchester des
Bayerischen Rundfunks,**
Zubin Mehta

Yefim Bronfman, piano
Zubin Mehta, director

F. Liszt: *Mazeppa*, poema simfònic núm. 6

B. Bartók: *Concert per a piano i orquestra* núm. 2

P. I. Txaikovski: *Simfonia* núm. 5, en Mi menor, op. 64

CONCERT 9

18 de març de 2013 — 20.30 h

Gustav Mahler Jugendorchester,
Leif Ove Andsnes

Leif Ove Andsnes, piano
Herbert Blomstedt, director

L. van Beethoven: *Concert per a piano i orquestra* núm. 4,
en Sol major, op. 58

L. van Beethoven: *Simfonia* núm. 7, en La major, op. 92

CONCERT 10

22 de març de 2013 — 20.30 h

András Schiff, piano
Beethoven i Clar de lluna

András Schiff, piano

L. van Beethoven: *Sonates* núm. 19, 20, 11, 12, 13, 14 i 15

Cicle Liceu al Palau

Orquestra Simfònica
del Gran Teatre del Liceu

02

Diumenge 27, a les 18.00 h

Orquestra Simfònica
del Gran Teatre del Liceu

Violí **Julian Rachlin**

Director d'orquestra **Josep Pons**

J. Guinjoan: *Trencadís (Gaudí)*

J. Brahms: *Concert per a violí en Re major,*
op. 77

J. Brahms: *Sinfonia núm. 1*

Sala de Concerts Preus: de 18 a 63 €

Julian Rachlin

Gran Teatre del Liceu

En col·laboració amb:

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEO
CATALÀ